

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy hóra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztést felelős a kiadó lap tulajdonos:

Kutasi Imre.

Szerkesztő:

Katona Imre.

Szerkesztőség: Piac-utca 1824. sz. Szikszay-féle ház.

Kiadóhivatal: Nagytemplom-tér, 318. sz. Sz. Nagy Károly ház

Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel.

Egyes szám 4 kr.

A főrendi többség biztosítása.

Debreczen, május 24.

Alábbi cikket, melyet egy országgy. képviselő irt, mint a mai helyzet közepette fontos és kimerítő értekezést, érdekessége miatt különösen ajánljuk olvasó közönségünk figyelmébe.

Midőn 1832-ben az angol alsóház fölrata (május 10.) folytán a király a Grey-kabinetet a reform-bill keresztülvitelének érdekében visszahívta, IV. Vilmos egyúttal fölhatalmazta e miniszteriumot a lordok házában többség biztosítása végett, — miként lord Brougham mondja (Const. 269.) — a „bill fölötti vita bármely stádiumában annyi peert kreálni, a hányat éppen szükségesnek fognak a miniszterek tekinteni.“ Wellington herczeg ugyancsak mennydörgött a parlamentben ezen kilátásba helyezett tömeges peerségre-emelés ellen. Azt mondta, hogy ez a kísérlet kiforgatná az angol alkotmányt a maga sok századéves szelleméből, kártékonyan fogna visszahatni a közérkölcse stb., szóval majd csak hogy nem éppen olyan formán mennydörgött, mint a magyar képviselőház mult szombati ülésén hasonló kérdésben mennydörgött Ugron Gábor.

De hát mégis volt egy kis különbség a Wellington és az Ugron esete közt. Nem csupán az, hogy a vas-herczeg — „the Iron Duke“ — neve ekkor már mint 101 csatában diadalmas hadvezér neve volt megörökítve a történelemben, míg ilyesmi

eddigelé Ugronnak még osztályrészeül nem jutott: de nagyban különbözött Wellington mennydörgése Ugronótól már az által is, hogy Wellington nem vetette szemére a Grey-kabinetnek azt, a mit Ugron szemére vélt vethetni a Wekerle-kabinetnek hogy t. i. „grófi és bárói rangon vásárolt szavazatokkal“ akarja megcsinálni magának a szavazattöbbséget a felső házában.

Wellington fölháborodását csakhamar megmosolyogták a reform-bill barátai, mert a király „politikai titkáranak“, Sir Herbert Taylornek körlevele elég volt egymagában is biztosítani e bill számára a többséget a Lordok házában a nélkül, hogy a tömeges peerségre-emelés tényleg csakugyan bekövetkezett volna. Hogy mi sor vár Ugron Gábor mennydörgésére, ezt nem vagyok képes megjövendőlni, de egy bizonyos és ez az, hogy aligha nyert volna 101 csatát Wellington, ha csak oly csekély mérvben lett volna körültekintő a maga stratégiájában, mint a mennyire körültekintő volt Ugron Gábor az ő parlamenti támadásában.

Nem foglalkoznánk Ugron Gábor retorikai figurájával, ha ezen szónoki műfogást komolyan a maguk jelszavává nem tették volna vajmi sokan azok közül, a kik minden áron megszeretnék buktatni a Wekerle-kabinetet a kötelező polgári házasság kérdésének ötletéből.

De miután teljességgel nincs kizárva

annak a lehetősége, hogy kormányunk, mely a kötelező polgári házasság kérdésében a képviselőházban már ismételve oly óriási szavazattöbbséggel győzött, csakugyan kénytelen lesz a peerségre-emelés alkotmányos és a főrendiház rendezéséről alkotott törvényezikk szavai szerint is teljesen törvényszerű eszközhöz folyamodni, hogy a főrendiházban a többséget biztosíthassa: legyen szabad pár szóval megvilágítani azon állítás valódi belértékét, a mely szerint csakis „grófi és bárói rangon megvásárolt“ szavazatokkal lehetne e tekintetben kormányunknak czélt érnie.

Ha arról lenne szó, hogy a kormány oly 3000 frtnyi földadót fizető magyar állampolgárokat fogna örökletes főrendiházi tagokká a törvény értelmében kinevezettni, a kik eddigelé a kötelező polgári házasság elvi ellenségei voltak, vagy csak olyakat is, a kik a házassági jog kérdésében ugyancsak elvi meggyőződésből határozottan tartózkodó álláspontot foglaltak el mind e pillanatig és csak most tennének arra nézve kötelező ígéretet, hogy majd mire örökletes főrendiházi tagok lesznek, föltétlenül meg fogják szavazni a kötelező polgári házasságot, a „do ut des“ értelmében: no hát ez — mi tagadás benne? — csakugyan nem lenne egyéb szavazat-vásárlásnál. Ezt a kabinetet, a melyre már csak azért is büszke lehet nemzetünk, mert nagy reform-eszméinek megvalósíthatásáért folytatott fényes küz-

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Egy pár csizma.

— Elbeszélés. Németből. —

Nagy tévedésben ringatja magát a kegyes olvasó, ha azt hiszi, hogy ez elbeszélésben egy egész cipőraktárt akarok lefesteni. Itt csakis az én prémes csizmámnak adok elismerést hűséges szolgálatáért, a mit meg is érdemel.

Ha csizmámra tekintek, önkénytelenül könny tolu szemembe, eszembe juttatva zajosan átél ifjuságomat.

Itt áll előttem az üveges szekrényben és oly fájdalmas tekintetet vet rám, mintha azt akarná mondani:

— Megöregedtünk, fejünkre hullt a dér. Minek zaklatni azt a lelket, a mely multján édesen merenghet.

Már t. i. én és a csizma.

A nemez, a melyből csizmám elkészült, bizonytalan színt öltött, a mi e két szóra emlékeztet: „Gondolj a halálra!“ A bőrszegély megvörösödött, a sarok el van taposva, dus hajzatát elhullatta, az orra felkonkorult, a térdnél egy merész hajlással csüng alá feje; olyan, mint a letépett, hervadt lilium.

Persze egészen másként nézett ki, mikor megvettem a szücs kirakatából.

Most csak a veszteségre (ifjukoromra) emlékeztem.

Keserves téli idő volt s nekem látogatást

kellott tennem jó öt órányival távolabb lakó nagybátyámnál. Utak indultam s csakhamar megérkeztem.

A nagy hideg daczára nem volt kellemetlen az utazás; hja, a kinek prémes csizmája van, az könnyen füttyöl!

Megérkezésemmel nagy örömet szereztem nagybátyámnak.

Legalább úgy mutatta.

Átölelt, magához szoritott, a nagynéni össze-vissza esókolt s Rózi kuzinom arcát előntötte a pir a nagy örömtől. Alig tudott szóhoz jutni.

Csizmám nagy gonddal a kemence mögé állítottam, örömtelt és büszke tekintetet vetve rá

A nagynéni még mindig esókolt; Rózsika pedig a legpompásabb ételeket hordta elibém.

Köztünk legyen mondva, jobb szerettem volna megfordítva a dolog folyását.

Ah! mily szép leány volt az én kuzinom, milyen csinos! Szemeiben bámultam a legfényesebb két csillagot... arczán a szerelem legszebb virágát, ajkának lehellete pedig illatosabb volt Arábia összes fűszerénél! Ilyen volt Rózsika! Valóságos mintaképe a női szépségnek.

Szinte kezdtem elhítni magammal, hogy talán a mi jegyzőnk leányánál is szebb volt, a kit boldog gymnazista koromban halálosan szerettem.

Megpróbáltam a hódítást; csak ne lettem volna olyan nagyon félénk, a mely miatt sohasein értem czélt.

A városban való sétakocsizásra Rózsika

szabadságot kért, a mit nem tagadtak meg tőle...

Magától értetődik, hogy a nagybácsi engem nevezett ki utitársul.

Künn iszonyu hideg * volt. S mi egy fődött hintó ablakán át néztünk ki a nagy hidegre.

Eleinte vidáman fecsegett Rózsika; de a hideg miatt elbujt a nagy bundába, amit a nagynéni adott az utra.

— Rózi, talán fázol? — kérdezém.

— De még mennyire! — felelt fogva-czogva.

— Hol fázol? — kérdem ismételten.

— A lábaim fáznak.

— Ezen segíthetünk. Tudod mit? Huzd fel az én prémes csizmámat!

— Mi jut eszedbe!

— Hogy mi jut eszedbe? Az, hogy ebben nem fog megfázni a lábad. Hiszen ez róka-bőrrel van bélelve.

— Ne bomolj.

— Igen, igen, huzd csak fel.

De nem tudta fölhuzni; a két keze meg volt meredve a nagy hidegtől.

— Nem! Rózsika! Nem marad más hátra, minthogy nekem kell felhuznom lábadra a csizmát.

— Az istenért, elment az eszed!

— Lári-fári! ment, vagy nem ment, az mindegy! Csak nem hagylak megfagyni mellettem?

— Megharagszom.

— Add ide a lábaidat! — szoltam parancsolólag.

delmeiben vaskövetkezéssel tart távol magától minden oly expedienst, a mely csak ez eszmék zászlaján a legcsekélyebb foltot is ejthetné?

Ha kell, hát kinevezhet 3000 frtnyi földadót fizető magyar állampolgárokat örökletes főrendiházi tagokká azok sorából is, a kik köztudomás szerint elejétől fogva pártolói voltak a kötelező polgári házasságnak és ugyancsak kinevezhet ezek sorából is kellő számmal, hogy a főrendiházban magának a többséget biztosítsa.

És ha ezek sorából fog kinevezni: hát akkor ugyan minő lelkiismerettel fogná akár egy Wellington herezeg is a kormányt azzal gyanusíthatni, hogy: „grófi és bárói rangon vásárolt” magának a kormány szavazatokat?

No de hát, reméljük, nem lesz okvetlenül szükség a tömeges peerségre emelés alkalmán jogilag teljesen korrekt és etnikailag is teljesen szeplőtlen módozatához folyamodni. A mely főrendiháznak egy gróf Széchenyi Bélája van: ez a főrendiház kétszer is megfogja magát gondolni, mielőtt emberöltőkre kiható akadályt görditene másodizben is a modern Magyarország korszerű haladása és békés fejlődése elé!

— **O. szaggyűlés** május 23. A vita második napján mégis megtörtént a szavazás s az állami anyakönyvek vezetéséről szóló törvényjavaslatot a Ház óriási szótöbbséggel elfogadta a részletes tárgyalás alapjául.

A szavazás előtt azonban még néhány reakciónárius szónokot kellett elszenvadni; Sággy Gyula, Ragályi Lajos, Andreánszky Gábor báró és Apponyi Albert gróf, mind csak elvi helyeslői voltak a javaslatnak, de azt megszavazni nem engedte meg a nagy liberálismasuk!

Hieronymy Károly belügyminiszter a vita bezárása után újra nagyobb szabású beszédben szállt szembe a fölhozott ellenvetésekkel s különösen Apponyi argumentációjá-

nak alaptalanságát bizonyította be. A miniszter szavait a képviselőház összes liberális elemei érdeklődéssel hallgatták és zajos tetszéssel fogadták.

Ezután megtörtént a szavazás, melynél mindenki fölállott a javaslat mellett, csak Apponyi és néhány jobban-roszban hűségese elvbé átja maradtak szomoruan ülve. Csak árulják tovább is a politikai petrezselymet!

Tegnap délelőtt 11 órakor a főrendiház is tartott rövid ülést. Szláv József koronaőr elnöke alatt. Felszólalás csak az örökösödési eljárásról szóló törvényjavaslat tárgyalásánál történt Zichy Nándor gróf részéről, a kinek aggodalmait azonban Szilágyi Dezső igazságügyminiszternek rövid uton sikerült eloszlatni. Vita nélkül elfogadták aztán a szamosvölgyi, a nagy-szeben-disznói s a szepes-olaszi h. é. vasutak engedélyezése tárgyában hozott képviselőházi javaslatokat, a szesadónak a fogyasztási terület részére való biztosításáról szóló törvényjavaslatot, ugy szintén a Magyarország és Horváth-Szlavonországok közt 1891. évre eszközölt leszámolás megvizsgálását és a törvényhozás által engedélyezett évi hitellel szemben az 1893 évi IV. negyedében előfordult tulkiadások tárgyában az állami számvevőszék által beadott jelentésre hozott képviselőházi határozatokat is.

Ülés vége 12 órakor.

— **A politikai helyzet.** A klerikálisok táborába azt a hírt csempészték be néhány nappal ezelőtt az újságokba, hogy király külön kihallgatáson fogadta vezérüket, gróf Zichy Nándort. Ennek az audienciának tendenciózus közlése — mint illetékes forrásból értesülünk, elejétől végig koholt.

Gróf Zichy Nándor, mint a többi kérelmezők, — akiket tudvalevőleg bármily rangot és állást viseljenek, a kabinetirodába bebozósítanak és a kihallgatásra jelentkezők jegyzékébe felvesznek — a hétfői általános kihallgatások idejében jelentkezett és magától érthetőleg az általános kihallgatást sokra nézve megállapított sorrendben fogadta a király.

Előtte báró Ziemiecki tábornagy és Breisky osztályfőnök, mint a legidősebb titkos tanácsosok voltak a királynál. Csak ezek után következett gróf Zichy

Nándor s utána M a d e y s k i lovag és dr. Plener miniszterek, akik az általános kihallgatások előtt, mint ujonnan kinevezett titkos tanácsosok letették az esküt a király kezébe.

Ezután még tizenöt urat fogadott a király s csak ezek után következett gróf Esterházy Miklós Mórict. Megjegyzendő még, hogy ugy gróf Zichy Nándort, mint gróf Esterházy Miklós Mórictot a király az idén Budapesten is fogadta kihallgatáson, aminthogy az ilyen audiencia a titkos tanácsosoknál és a kamarásoknál szokásos is.

— **A román püspökök és a miniszterelnök** Wekerle Sándor miniszterelnök értekezletre hívta össze a gör. kel. román és a román ajku gör. kath. egyházmegyék fejeit, hogy velők az erdélyi román agitációk megfékezéséről tanácskozzék. Román Miron metropolita, Metianu János aradi, Popea Miklós karánbesi gör. kel. Szabó János szamosújvári, Mihályi Viktor lugosi gör. kath. püspökök, Wekerle Sándor miniszterelnök, gróf Csáky Albin vallás és közoktatási, Hieronymy Lároly belügyminiszter és gróf Andrássy Gyula belügyi államtitkár vettek részt az értekezleten. A miniszterelnök megkérdezte tőlük, hogy mi a véleményök az erdélyi román agitációról. Kifejtették, hogy sok helyen a közoktatási törvény tulhajtása, sok helyen alaptalan izgatások okozzák az elégedetlenséget. A miniszterelnök meghallgatta a panaszokat, megígérte, hogy a mennyire módjában lesz, rövid idő alatt gondoskodik arról, hogy az elégedetlenség lecsillapodjék. Végül fölkerlte őket, hogy a kezök alá tartozó papságot és tanítószágot tartásuk vissza az izgatásokban való résztvésektől.

Mozgalom a vidék érdekében.

— Muzeumok és könyvtárak. —

Az országos muzeum- és könyvtár-bizottság nevében Széll Kálmán elnök és Porzolt Kálmán titkár emlékiratot terjesztettek a képviselőház elé, melyben azt kérik: utasítsa a kormányt, hogy ugy a régészeti leletek ügyének, mint a nyomtatványok kötelező példányai ügyének törvényhozási rendezése tárgyában

— No nem bánom; de behunyd ám a két szemed.

— Bizonyos.

— Szorosan!

— A mennyire csak lehet.

És reszkette nyujtá ki lábait a kezemben tartott csizma felé. Oh! mily parányi lábak voltak!

S azért mégis alig-alig tudtam a nagy csizmába betuszkolni.

Sohse hittem volna, hogy ily ügyetlen vagyok. De azt hiszem, ez mind azért volt, mert szemeimet nem volt szabad kinyitnom.

Végre elhelyezkedtünk s pár perc múlva oly vidám, oly esacsogó lett az én kousinom ismét, mint a minő először volt.

Arca oly szép, üde pirt kapott; a mely a legszebb rózsákra emlékeztetett. Oh! boldogságok netovábbja! Egy forró csókot lopott ajkaimra! Mily boldogság volt ajkának nektárában fürdetni a szív gyönyörézelmeit.

Ugy fecsegtünk, ingerkedtünk, mint a gyermekek.

Óreg este érkeztünk haza.

Átadtam Rózsikát a nagynéninek s fájdalmas szívvél indultam egy vendéglőbe.

Prémes csizmámat kezembe vittem s nem is tettem le addig, a mig meleg szobámban nem éreztem magam. Ott az asztalra állítottam s könyvelt szemekkel bámultam reá.

— Boldog csizma! mily szerencse ért téged — szóltam utitársamhoz. Rózsika parányi lábainak adtál menhelyet a hideg ellen. Oh! te irigylésre méltó, szerencsés csizma, te!

Két forró könnyesepp ringott szemem alsó héján.

Egyik az öröme, másik a fájdalomé.

Fejemet lehorgaszva közelédtem az ágyhoz. Reményilem a türelmes olvasó nem fog nevetni, ha elárulom magam. De — kérem,

dugják be füleiket, — én a csizmámat magam mellé fektettem az ágyba s gyöngéden szivemhez szorítva, csendesen elszenderedtem.

Milyen izgalmas álmaim voltak!

Másnap, a mint felébredtem, azonnal elmentem a nagynénihez s előadtam szerelmi nyilatkozatomat, Rózsikát illetőleg az egész család jelenlétében.

Rózsika nagyot nézett, azután gunyosan felkaczagott, végre e szavakat mondá:

— Oh te bolond! hogy menjek én hozzád feleségül, hiszen nem is szeretlek.

— Nem szeretsz?! És tulajdonképen miért nem szeretsz? Tehát kötekedő fecsegésed, a csók s az én csizmám, ezek mind hazugságok voltak?!

— Oh, csalfa női szív!

— Talán csak nem kívánod, hogy a csizmád kedvéért menjek hozzád nőül? Te csacsi, térj eszedre, keress magadnak más nőt. Hiszen én már rég oda ígértem kezemet a gróf tisztartójának.

Az a nyugalom, a melylyel ezeket elmondta, megörjített volna, ha tovább is hallgatom.

Mint örült vágattam keresztül-kasul az utczákon s egyenesen a vendéglőnek tartottam.

Ott leültem egy sarokba s nagy elszomorodottságomban reggelig ittam.

Reggel lefeküdtem s esti nyolcz óráig aludtam.

Gyorsan összeszedtem czók-mókomat s már a kocsiába akartam levitetni, a mely már várt; elakartam hagyni azt a várost, ahol szivem megtört, ahol oly nagy bánat ért.

E pillanatban észreveszem, hogy prémes csizmám hiányzik.

Nézek minden sarokba, az ágy alatt, a kemence mögött, nincs sehol.

Kiáltok a pinczér után.

— Ember! Hol van az én prémes csizmám?

— Az ön prémes csizmája, nagyságos uram, a mit a kezében méltóztatott hozni?

— Igen az a prémes csizma!

— Azt nem tudom, hogy hol van.

— Hivja ide a vendéglőt!

— A vendéglős ur nincs itthon.

— Jöjjön ide a szobaleány!

S erre a lármára, zajra nagyfélénken jött a szobaleány.

— A prémes csizmát méltóztatik keresni, nagyságos uram?

— Természetesen, hogy keresem és megöllek, ha azonnal elő nem teremtéd a prémes csizmámat.

— Nagyságos ur, mivel hét és fél órakor még aludni méltóztatott, azt gondoltam, hogy éjjel nem lesz szüksége nagyságos urnak a csizmára... én... odakölesönöztem Weiner urnak, — szólt iszonyu nagy drukkuk között.

— Weiner urnak? Ki az a Weiner ur? Rögtön küldje haza a csizmámat az a Weiner ur.

A szobaleány kiszaladt az ajtón, de abban a perczen visszafordult.

— Weiner ur tisztelteti a nagyságos urat, de most nem adhatja ide a csizmát, mert Menelaus urnak szüksége van rá.

— Menelaus urnak? Vigye el az ördög Menelaus urat, csak a csizmámat küldje hamar vissza.

A leány ismét kiment, de néhány perc múlva visszajött.

— Menelaus ur izen sajnálja, de a csizmát most még nem küldheti. Előbb el kell utaznia Krétába.

— Krétába? — ordítám böszülten. Az

még ez év folyamán tegyen az országgyűlésnek előterjesztést.

Az emlékirat kifejti, hogy a régészeti leletek ügye máig sincs törvényeinkben rendezve s az elavult rendeletek nem biztosítják a történeti becsü leleteknek a tudományos gyűjteményekbe való begyűlését. A bizottság azt kívánja, hogy különös előjogok biztosítsanak a tudományos gyűjteményeknek és pedig első sorban a nemzeti múzeumnak s ezután annak a vidéki múzeumnak, melynek területén találták a leletet.

A nyomtatványokra nézve azt javasolja a bizottság, hogy minden vármegyei törvényhatóság területén megjelenő nyomtatvány egy köteles példány a nemzeti múzeumon kívül küldessék be a törvényhatóság székhelyére s ott megőriztessék. A hol már valamely hatósági, egyesületi, vagy nagyobb iskolai gyűjtemény van, ott az őrizze meg a példányokat, a hol nincs, ideiglenesen a levéltárban őrizték. Ily módon azt hiszi a bizottság, hogy az önként keletkező gyűjtemények a törvényhatóságokat arra serkentik, hogy bizonyos évi dotáció megszavazásával megvegyék alapját egy-egy vidéki könyvtárnak, esetleg múzeumnak, a melyből aztán közelebb jutnánk a községek könyvtárák létesítéséhez.

A bizottság bizik abban, hogy a törvényhozás fölkarolja a kérelmet, mert a szellemi világosságnak az a tulságos centralizációja, mely Magyarországon van, sötétségben hagyta a vidéket; ezért akarja az ország különböző vidékein a tudományosság mécseseit meggyújtani.

Ifjuságunk olvasmányai.

Debreczen, máj. 25.

Majdnem divatszámba megy a fiatalágot szidni. Öreg uraknak kedvező témájuk ez. Pedig igaztalanok. A jelenkor fiatalága is tud lelkesülni a szépért, a jóért: meg van benne a tudás utáni szeretet. Fiatalágunkkal meglehetünk elégedve, legfeljebb azon viszonyok és körülmények iránt nem lelkesülhetünk, melyekben fiatalágunk felnő. E viszonyok és körülmények akárhányszor nyomasztólag hatnak fiatalágunk nevelésére, de ennek legkevésbé maga a fiatalág az oka.

Téves hit, hogy csak az iskola nevel.

én eszizmámmal akar ő Krétába utazni. Jer, vezes ahhoz a Menelausz urhoz.

Megfogtam a szobaleány kezét s egy ajtóig hagytam magam vezetetni.

Kitárom az ajtót, berohanok s egy emberektől zsufort teremben találtam magamat. Az ajtóval szemben egy szinpad volt felállítva, a hol Thalia vándorpapjai miséztek valami Szép Heléna című operettet. A szinpad közepén állt Menelausz király egy kopott frakkban s lábain az én prémés eszizmámmal. Egyik kezében egy Menelausz korabeli esőernyővel hadonászott.

A mint beléptem, épen akkor énekelte Menelausz királyi udvara.

— El, el, Citerébe, Citerébe!

Es lestem, mikor kezdi meg utját Kréta felé. Mikor látam, hogy csakugyan a hajóra akar szállani, felrohantam a szinpadra, megragadtam Menelausz ő felségét, lerántva lábairól az én prémés eszizmámat.

— Most már mehatsz akár Mezopotámiába! s szépen eltüntem, mint a kámför bors nélkül.

Beleültem a kocsiba s örült sebességgel hajtottam szülőotthonomba.

* * *

Itthon elvonultam életem öreg napjaimat, özvegyen.

Valahányszor eszizmámra tekintek, mindig eszembe jut ez utazásom.

Ezért részesítem eszizmámat oly nagy becsülésben.

Es ha meghalok, egyetlen kívánságom az lesz, hogy a szeretett eszizmát velem együtt temessék el.

Ha már nincsen menekvése a Citerébe való elmenetelre, legalább volem együtt legyen oda számüzve.

Téves hit, hogy csak az iskolakönyvekből lehet merítenie fiatalágunknak azt a tudást, mire egy életen át lesz szükségük. Az iskola nevelése a szülői ház, az otthon nevelésével kell, hogy kiegészítessék és az iskolai könyvekből merített tudást nagyon sokszor veszélyeztetik azok a rossz és erkölcselen könyvek, melyekhez fiatalágunk oly könnyűszerrel juthat.

Ki tagadhatja, hogy az ifjuság nevelésére nagy hatással vannak a szülők és tanítók. Tőlük függ leginkább, hogy azok a körülmények, melyek közt a gyermek van, ennek javára munkáljanak. Nekik kell segíteni, hogy olvassa, értelmezze és okosan használja a természet, a társadalom és tapasztalás nagy könyveit. Nekik kell megállapítani a gyermek ingatag nézeteit, mérsékelni hirtelen ítéleteit, vezetni észleleteit s tanítani, hogy a külvilágban az okokat és következtetéseket egybekapcsolja, s gondolkodását saját rejtélyes belső világára fordítsa. A gyermek tanító, kalauz és korlát nélkül, csak a körülmények nevelésére hagyatva, hihetőleg tudatlanul nőne fel, nem ismerné saját tehetségeit és szenvedélyeit rabja lenne.

Az a tény, hogy néhány gyermek szülők, vagy iskola segítsége nélkül nagyra emelkedett, a világért sem azt mutatja, hogy azok segítsége hasztalan, valamint az a tény is, hogy némelyek oly természeti nélkülözések és veszélyek közt is, melyek sok mást elpusztítottak volna, nagyra fejlődtek és jól kinőttek, nem azt mutatja, hogy a rendes intézkedések, melyeket az egészség biztosítására tenni szoktak, hasztalanok.

Mindamellett sajnos tapasztalható, hogy csak egy ágról szólunk, miszerint a serdülő ifjuság szellemi olvasmányaira majd semmi gond nincs fordítva. Olvashat az bármely mértelyezett regényt, ki sem áll utjában. Holott semmi úgy tönkre nem teszi az ifju nemes lelkiéletét, mint az erkölcsrontó regények. Nálunk sem a szülő, sem a tanító erre nem gondol, bátran vásárolhatnak bármely könyvet iskolai tékájuk számára.

Ügyeljenek tehát ugy a szülők, mint a tanítók gondosan fel arra, hogy a serdülő fiú és leány kezébe mily olvasmányok jutnak.

A fiatalok a korukkal, vérmérsékletükkel és lélekáradásukkal együttjáró mohóságnál fogva igen könnyen rászoktathatók oly könyvek olvasására, melyekben — mulattatólag — ismeretek vannak lerakva. Ilyeneket csempésszenek kezökbe az önképző-körök és szülők!

Különbélek.

* **Wekerle diszpolgársága.** Hódmezővásárhelyen a városi közgyűlés Wekerle Sándor miniszterelnököt egyhangulag a város diszpolgárává választotta. Az indítványt Kovács József városi képviselő tette. Endrey országgyűlési képviselő kijelentette, hogy bár közjogi tekintetben teljesen ellentétes állásponton áll, de azért Wekerle hazafiai érdemeit készséggel elismeri s az egyházpolitikai reformok érdekében kifejtett működéséért diszpolgárrá választásához hozzájárul. A közgyűlés azután elvetett egy Draskóczy alispánt hevesen megtámadó javaslatot és bizalmat szavazott az alispánnak. A közgyűlés a Rákóczi-szoborra 100 frtot szavazott meg. — A városban elterjedt hírek szerint Csongrád megye főispánjává Simonsics Béla tolnamegyei alispánt fogják kinevezni.

* **A kitüntetett kőfal.** Pozsonyból írják az alábbi mulatságos kis történetet: A múlt vasárnap történt, hogy Frigyes kir. herceg családjával, továbbá József Agost kir. herceg és neje, Augustya kir. hercegné kirándulásra indultak Dévény felé. Utközben a Dunaparton levő koresmába akartak betérni egy kis oszonnára. A koresma kapujában azonban meglepve látták, hogy minden helyet elfoglaltak már a kirándulók, kik mintegy háromszázán lehettek. A hercegi család elment a mulatóktól, tovább indult és betért a szomszédos vendéglőbe, de az is tömve volt. A kir. hercegi család lemondott már az oszonnáról, mikor Frigyes kir. herceg egy kőfalat pillantott meg, mely a koresma üres

hátsó udvarát kerítette be, a hova nincs bejárása a vendégeknek. A kir. herceg egy pillanat alatt a falra vetette magát s már a másik pillanatban a falon belül volt, honnan egy rozoga széket vitt magával s azon a künnrekedt kir. hercegnőket átsegítette a falon. A koresmáros nagyot nézett, a mint a társaságot a kőfalon belül találta, de persze mognyugodott, mikor meghallotta, hogy kik a hátsó udvar vendégei.

* **A Bem tábornok pipája.** Zichy Jenő gróf egy igen értékes és érdekes emléket adott át a képviselőház ülése alatt Bartha Miklósnak a végből, hogy azt a kolozsvári ereklyemúzeumban helyezze el. Az értékes ajándék egy szépen faragott tajtékpipa, melynek külső hajlásánál közbül egy aranykeresztes mephrit (indiai drágakő), e körül öt darab tiszta vizü türkisz s alább két korál-kamé van tajtékbá sülyesztve. A pipakupakjának belső felén ez van gravírozva: „Tábori lelkészemnek, komor napok emlékeül — Bem József tábornok.” Azt, hogy a pipa valósággal a nagy hőse volt, okmány igazolja.

* **Szivarvány holdvilágnál.** Igen érdekes égi tüneményről ad hírt síófoki levelezőnk. E szerint a napokban este 9 órakor eső után az égen szivarvány jelent meg s a holdfény mellett tündökölt az égboltozaton. A különös természeti tüneménynek sok nézője akadt.

* **Rövid hírek. Meghalt tudós.** Budapesten Fröhlich Róbert régész, a tudományos akadémia főkönyvtárosa, tegnap meghalt. — **Az elveszett gazda.** Bács-Szenttamásiban egy Zurkoviti Luka nevű gazda nyomtalanul eltűnt. — **Karambol Mehádian.** Hamis jelzés következtében Mehádian egyik személyonat neki ment egy néhány teherkocsinak. — **Legett gőzmalom.** Tegnap éjjel kigyuladt Jozefova községben a Reichlinger Gyula nagy gőzmalma s a tűz egész gőzmalmost porrá hamvasztotta. — **Egy újságíró halála.** Egy tehetséges hirlapíró, Gold Lajos, tegnap huszonöt éves korában, Pápán meghalt. — **A kápolnai csata emléke.** Tegnap ünnepelték meg a kápolnai elesett honvédek emlékét.

A női becsület.

— Rajz. —

I r t a : O l i v e .

Mi a női becsület? — Azt kérdeztem attól a szépen esiszolt, gondosan összeillesztett, megdönthetetlen sziklától: a társadalomtól. — Es ő meglegedett mosolylyal felelt kérdésemre, nyugodtan:

— Egy illúzió fátyol, melynek vékony szála erős kezemben van; melynek léte a kegyelmes fáma éles nyelvtől függ. — Néha egy alaptalan, pusztá hang és szakad a fátyol izre-porra . . .

Tehát: ez a társadalom nézete: legalább a tömör egységé.

A társadalom mindig a látszatról itél; felment, elfogad sokszor érdemteleneket, ha azok erősek; elítél, eltaszít magától kegyetlenül érdemeseket, nemes lelkeket, ha azok szemben vele gyengék. Ezt a judikaturát ápolja a világ legtöbb részeibe, a fennhéjázó társadalom.

Annak valódiságát nem én, hanem Kornélia kisasszony bizonyíthatja legjobban; de mivel őt már évekket ezelőtt lefátyolozta a feledés, csak naplótöröredéke bizonyítja szavaim igazságát, melyet szóról-szóra adom át a mélyen tisztelt publikum hathatós ítéletének.

Márczius 15. — Egész éjjel szakadt az eső, végre megszűnt. Ugy nyolcz óra tájban kisütött a nap és felszártotta a csillagó homokot kertünkben, melynek átmérője körülbelül hatszáz lépés volt. Kimentem sétálni, mert éjjelem nagyon nyugtalan volt. Alig sétáltam egy negyed óráig, mikor egy rakoncátlan forgó szél kerekedett és a legnagyobb erőmegfeszítés daczára, széles karimájú kalapomat elragadta fejemről és tulvitte a kertkerítésén. Kétségbeesve futottam ki a kert hátsó ajtaján, hogy drága kalapomat visszacserezsem, de mivel a szél milderőssebben támadt és a könnyebb tárgyakat szárnyára kapva, irgalmatlanul a járó-kelőkhez vágta, kénytelen voltam szememet behunyni, kike-

rülni akarván azt az eshetőséget, hogy az áldozatává legyen a vihar dühének.

Igy félig behuny szemekkel futottam a kalapom után, de — Istenem bocsásd meg! egy bozóttal tele nőtt árokba találtam belebukni. Önkénytelenül lopódzott ki egy sikoltás a félelemtől összeszorított torkomból. — Mintha csak a menyből csapott volna le, oly egyszerre termett az árok parton „ő”. Szegény! Olyan sápadt volt, mint a fehérre meszelt fal, szája göresösen vonaglott, szemei időről-időre különös fényt lóvtak, mely még a sűrű bozót közül is hozzám hatoltak, a mélységbe. (Talán villámlott? Czikkiró.) Végre az „ő” erős karjaira támaszkodva, sikerült a felszínre jutnom.

Csak egy tekintetet vettem rá és azzal haza futottam.

Március 20. — Borzasztó! Hitvány elnyomatása a női szabadságnak! E művelt században, rabszolgaságba kell slynlődnünk mi gyenge nőknek! Megörökítem e fehér lapokon méltó felháborodásomat, hogy ha tovább martyr-halált fogok halni a még most elérhetetlen női szabadságért, legyen támpontja a jövő századok eme dicső, hős fiának, ki hivatva léssen a női korlátlan szabadságot kivívni.

Teljes öt napja, hogy a mama elkobozta ezt az ártatlan kis naplót, a mely mindezt ideig ártatlan kis füzetke volt. — De szerelmemre fogadom, hogy ezentúl . . . de nem, majd halálom után, fel fogja lármázni a világot, hogy erélyesen eleje vétessék a mamák kegyetlen zsarnokságainak!

En, ki már tizenhárom éves multam hat nappal, rabszolga vagyok; nekem, kinek az általános házitörvények is biztosítják a szabadságot, mivel idősebb leányunk nincsen, mozdulatlanul kell állnom a mama által rögtönzött — csapásainak közepette! — Sok, ez tulságosan barbárizmus! . . . Hogy reszkesd egész valóm, mint reszket kezemben a toll.

Goethe már tizenkét éves korában latinul verselt, mások már szabadon szerettek és én . . . oh, jó Istenem! nekem nem szabad még titokban sem reá gondolni . . .

Április 5. — Csak okosnak kell lenni az embernek és jó szemé legyen, hogy tovább lásson az orránál, akkor minden nagyszerűen megy. — Hahaha! Ugy bizony! Sikerült kiokoskodnom azt, hogy a mama mitse tudjon. — Hja nincsen a nőnek a mai világban elismert szabadsága, kénytelen fufanghoz folyamodni.

Van egy padlászabánk, hol rendes körülmények között lakó szokott lenni. Azonban a jó Isten bölcs intézkedéseinek hála a, mama addig ette a papa fülét, míg ő azt a lakót kiköltöztette onnan. Azóta a lakás be van zárva. A kulcs szabadon függ szobában. Még ez ideig nem vették észre, hogy én az eredeti kulcsot elesempésztem, felmegyek a padlászobába, bezárom magam után az ajtót és . . . és . . . Jaj Istenem: irom a leveleket „hozzá.”

Május 1. — Istenem, a korsó eltört! Addig-addig ütöttem a kúthoz, míg váratlan eltört. — Szerelmem szentségére, hogy váratlanul eltört. — Atkozott május ölseje! Másnak örömet, nekem bánatot hozott. De én erre nem számítottam, hogy a papának van annyi bátorsága a mamának is rágni a fülét, minék a kifolyása az, hogy ismét lakó jelentkezett a kulcsot keresték, nem találták, feljöttek egy lakattal a padlászobához, kinyitották az ajtót és juj!!

Ezer szerencsém, hogy tegnap találkat adtam „ő”-nek ma délután három órakor a Csokonai kertben. A mama és a papa gyöngéd simogatásai szemembe szorították szívem keservének jelképeit és így alig vártam a délutáni három órát.

Itt volt az idő. Kiosontam szivszorongva a Csokonai kertbe. — Ott voltam előbb, mint „ő”.

A mint megérkezett és engem megpillantott, mosolyogva sietett felém, de én méltóságteljesen és szituációhoz mérten fogadtam. Nem engedtem szóhoz jutni, már csak női reputációmért se, hanem komolysággal, mint a hogy illik azt mondtam neki:

— Gyula ur, reményem, hogy felszólításomnak eleget tesz?

— Cornélia! Még kérdezhetsz? volt a férfias válasz.

— Ma okvetlen el kell velem menekülnie, Gyula ur!

— Az Istenért, mi történt? kérdező ijedten.

— Szabadságot, feltétlen szabadságot kívánok. — Elég volt a rabszolgaságból, nem akarom többé a mama zsarnokságát szenvedni. Mondám neki nemes tüzzel és mélyen szemébe tekintettem, lesve a hatást.

Gyula szó nélkül elfordult . . .

Városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, május 25.

Debreczen város törvényhatósági bizottsága májusi rendes közgyűlését ma délelőtt nagy érdeklés mellett tartotta meg. A városháza nagytanácssterme egészen megtelt bizottsági tagokkal.

Összehozta őket a tárgysorozat sok érdekes, fontos tárgya, a melyeknek nem egyike felet hosszantartó eszmesere, még nagyobb szóharez fejlődött ki. Amilyen gyorsan végeztek a tárgysorozat első néhány tárgyával, olyan hosszan, olyan részletesen vitakoztak Hajdumegyének a főrendház reformálására vonatkozó feliratával, illetve e felirat pártolásával.

Nem kevesebb érdeklődést tanúsított a közgyűlés előtt lefolyt választás is, amely épügy hosszabb időt vett igénybe.

A közgyűlés során különben nem egy tárgy bőven szolgáltatott alkalmat hosszantartó eszmeserékre és vitákra.

Az érdeklődést mindvégig fokozta a sok közügy, melyek felett a közgyűlésnek határozatot kellett hoznia.

A közgyűlés lefolyásáról különben tudósítunk a következőkben számol be.

A közgyűlés megnyitása.

Kévessel 9 óra után nyitotta meg a közgyűlést gróf Dégenfeld József főispán. A közgyűlés megnyitáskor elnöklő főispán röviden felhívta a bizottsági tagok figyelmét a tárgysorozat egyik legfontosabb tárgyára, a mult 1893. évi házipénztári zárszámadására.

A főispán megújító beszéde után Szabó Kálmán polgármesteri titkár olvasta fel a két utóbbi óról szóló polgármesteri jelentést. Ennek összes adatait ismerik olvasóink a közigazgatási bizottság üléseiről havonként rendszeren hozott tudósításainkból.

Dicsőfi József szólal fel, aki felhozza, hogy Debreczenben ápril 9-én gyűlést tartottak a szociál demokraták. Vándorpróféták jártak itt. bátor magatartásra hívták fel a szociálistákat. Nem volna-e lehetséges kérdem — sürgős intézkedéseket tenni hogy az ilyen alpróféták izgatásai Debreczenben ne találjanak talajra.

Gróf Dégenfeld József főispán: Azt hiszem, hogy erre a kérdésre talán Boezkó Sámuel rendőrfőkapitány ur adhatna felvilágosítást.

Boezkó Sámuel főkapitány hosszabb beszéde keretében adja meg a teljesen kielégítő és a felszólaló, valamint a közgyűlés által örömmel tudomásul vett felvilágosító választ. Megemlíti beszéde során, hogy Debreczenben tényleg tartottak az iparos munkások gyűlést, de a gyűlést megelőzőleg bejelentették azt a hatóságnak. Mivel azonban — elég sajnós — részletes utasításaink arra nézve nincsenek, hogy az ilyen gyűléseken kik vehetnek részt, a gyűlés megtartása engedélyezve lett. Nem maradt egyéb hátra, mint az, hogy a rendőrség felügyeletet gyakoroljon, nehogy a gyűlésen a fennálló törvények ellen izgatás történjék. Amint a kiküldött rendőrtisztviselők jelentését vettem, meggyőződtem arról, hogy a gyűlésen ilyen izgatás nem történt. Akkor különben felsőbb helyre jelentést tettem a gyűlésről, annak lefolyásáról és ugyanakkor kifejezést adtam annak is, hogy az ilyen gyű-

lések engedélyezésére nézve utasítások alkotassanak. Azonban addig is, míg ez utasítások megtörténnek, a rendőrség tudni fogja kötelességét, hogy bányon el az olyan izgatókkal szemben, akik lázítani, a csendes, munkás osztályt felzavarni jönnének Debreczenbe.

Dicsőfi József felszólaló tudomásul veszi, vele együtt helyeslőleg veszi tudomásul a közgyűlés is a főkapitány választát.

Gyors egymásutánban.

Ezután a tárgysorozatba felvett tárgyak közül néhány felett gyorsan végez és határoz a közgyűlés.

Elsőnek Roncsik Lajos jegyző olvasta fel a kereskedelemügyi miniszter leiratát, a melyben a kövezeti vámszedési jogot a városnak öt évre ismét engedélyezi.

A városi tanács javaslatát a közgyűlés elfogadja a tanács a végrehajtással megbíztatik.

Szentgyörgyi Eleknek hatszáz forintot szavazott meg évi kegydíj fejében a közgyűlés. A miniszter ezt a határozatot nem hagyta jóvá s a jelen közgyűlésen úgy hozott javaslatot a tanács, hogy Szentgyörgyi Eleknek évi 410 forint kegydíj szavazzassék meg. A tanács javaslatát a közgyűlés elfogadja.

Báró Vay Miklós elhalálása alkalmából a városi tanács által tett s általunk is regisztrált intézkedéseket, valamint az ezután felolvasott megyei átiratot a közgyűlés tudomásul vette.

A főrendház reformálása.

Lengyel Imre szólalt fel Hajdumegye átiratának közvetlenül ezután leendő tárgyalása ügyében. Szükségét látja annak, hogy a főrendház reformálására vonatkozó megyei átirat már most tárgyalassék.

A közgyűlés felszólaló kívánságához egyhangulag hozzájárul s így a megyének a főrendház reformálására vonatkozó átiratát felolvassák.

Lengyel Imre említi fel, hogy Debreczen város törvényhatósága a főrendház reformálása tárgyában feliratot intézett a képviselőházhoz. Hajdumegye vonatkozó átirata azonban részleteivel együtt a minisztériummal minden tekintetben megegyezik s így hozzájárulásunkat örömmel adhatjuk meg.

Bakonyi Samu dr. hosszú beszéde után határozati javaslatot terjeszt a közgyűlés elé. Intencziója erőteljesebb hang s kívánatosabb pozíciók megvalósítása. Egyben kijelenti, hogy ha határozati javaslata ellenkező véleményre talál, nem kívánja azt szavazás alá bocsátani.

Juhász Ignác épp oly hosszú beszédet tartott, a melynek során a főrendház reformálásának sürgős voltát nem ismeri be. Ő hiva annak, hogy a főrend ház reformáltassék, de hogy ez azért történjék meg, hogy csak a polgári házasság keresztül hajtassék, helyesnek nem tartom. Hiva vagyok a főrendház reformálásának, de nem úgy, ahogy azt Bakonyi dr. bizottsági tag ur proponálta.

Márk Endre és Jóna Dániel felszólalása után gr. Dégenfeld József főispán konstatálja, hogy a hangulat Hajdumegye átirata mellett szól s így kimondhatja, hogy Hajdumegyének a főrendház reformálását célzó feliratát a közgyűlés elfogadja, illetve azt a képviselőházhoz intézendő hasonló szellemű felirattal pártolja.

— Helyes! Ugy van! felkiáltások, hosszantartó éljenzés.

Debreczen városa tehát hasonló szellemű feliratot intéz az ország törvényhozó testületéhez.

Debreczen házipénztárának zárszámadása.

A Szabó József főszámvevő által kidolgozott és 268 oldalra terjedő zárszámadás került ezután a közgyűlés elé. A zárszámadás olyan terjedelmű és oly gondos munkára vall, amilyent eddig alig tapasztalhatt a törvényhatóság.

Berger Henrik szólalt fel elsőnek, aki nem érdemileg kíván a zárszámadáshoz szólani, csupán azt konstatálja, hogy a zárszámadás későn osztatott ki s így

nem tanulmányozhatták azt a bizottsági tagok. Javasolja tehát, hogy a zárszámadás tárgyalása vétesse k le a napirendről a következő közgyűlésre halasztassék el.

Komlóssy Arthur nem találja helyesnek, hogy egy ilyen fontos ügy, mint a zárszámadás egy délelőtti megtartandó közgyűlés harmincz tárgya közé soroztassék. A zárszámadásra hosszabb idő, csaknem annyi szükséges, mint a többi tárgyra együttesen. Javasolja tehát, hogy a zárszámadás rendkívüli közgyűlésen tárgyalatassék le.

Márk Endre javasolja, hogy a jövő hó sorára egy nap határozassék meg, mely azonban a jelen közgyűlés folytatólagos napja legyen s a zárszámadás ezen a napon tárgyalatassék le.

Juhász Ignác, Zádor Lajos és Komlóssy Dezső felszólalása után elhatározták, hogy a zárszámadás a napirendről levétetik, tárgyalása a május 31-ére összehívandó közgyűlésen fog megtörténni.

A kórház építési pénztár.

A város tanácsa fölterjesztést intézett a magyar királyi belügyminiszterhez, hogy az eddig alapítványilag kezelt kórház építési pénztár és a betegápoló alap jövőben a házipénztárnak átengedessék kezelés végett. A miniszternek elvi kifogása e fölterjesztés ellen nincsen ugyan; azonban e javaslatához közgyűlési határozatot kíván.

A közgyűlés a tanács javaslata alapján egyhangulag elhatározza, hogy a fent említett alap és pénztár a házipénztár kezelése alá bocsátassék.

A választások.

A tárgysorozat fontos és a bizottsági tagok érdeklődését fölkelte pontja, a megüresedett és a lefolyandó választás után megüresedendő tisztviselői állások választása következett.

gróf. Dégenfeld József főispán, hogy miután esetleg névszerinti szavazás fog kerétni, a szavazatszedő bizottságokat megalakítja.

Az I. szavazatszedő bizottság előtt szavaznak az A-L, a II. előtt az M-V. betűvel kezdődő vezetéknevel bíró tagok. A bizottságok elnökei: I. Lengyel Imre, II. Szabó Kálmán; tagok: I. Hajdu Ignác, Dicsőfi József, II. Szentesi János, Sebes György; jegyzők: I. Medgyaszay Miklós, dr. Boldisár Kálmán, II. Vecsey Imre és Roncsik Lajos.

Ezután a kijelölő bizottság (Tóby Imre, Paksy Imre, Serly Ede választott, Márk Endre, Kuczik Gábor és dr. Király Ferencz kinev. tagok) visszavonul a jelölések megjelölése végett, mely időre elnöklő főispán a biz. közgyűlést felfüggeszti.

A kijelölő bizottság teendőjét bevégező, elnöklő főispán a közgyűlést folytatólag megnyitja és bejelenti, hogy a bizottság a tanácsnok állásra Vecsey Imre I. aljegyzőt jelölte.

Lelkes és szünni nem akaró eljenzés között jelenti ki elnöklő főispán, hogy tanácsnokk egyhangulag, közfelkiáltással Vecsey Imre választott meg.

Az így megüresedett első aljegyzői állásra a bizottság jelölte: Roncsik Lajost, Medgyaszay Miklóst és Varga Károlyt. Több bizottsági tag névszerinti szavazást kérvén, ezt a főispán elrendeli. A választás eredménye a következő:

Roncsik Lajos nyert 38 szavazatot; Medgyaszay Miklós 85 szavazatot és Varga Károly 2 szavazatot. Így tehát az első aljegyzői állásra Medgyaszay Miklós szótöbbséggel megválasztott. Másod aljegyzői állásra közfelkiáltással Roncsik Lajos választott meg. A harmad aljegyzői állásra pályázott Varga Károly és dr. Boldisár Kálmán, kiket a kijelölő bizottság kändikát.

A névszerinti szavazás kérelmeztevé, az elrendeltetett. A szavazás eredménye az, hogy Varga Károly 80 szavazattal, dr. Boldisár Kálmán javára beadott 36 szavazattal ellenében harmad aljegyzővé megválasztott.

Varga Károly rendőrfogalmazó megválasztása által a rendőrfogalmazói állás megüresedvén, a pályázott és kändikált Tóth S. és Szombathy János közül Tóth Sándor közfelkiáltással megválasztott.

A házipénztári ellenőri állásra pályázók közül jelöltettek: Komáromy Antal, Szentgyörgyi József és Szombathy János, kik közül névszerinti szavazás útján Komáromy Antal 62 szavazatot, Szentgyörgyi József 52-öt nyert és így ez állásra Komáromy Antal választott meg.

A Komáromi Antal megválasztása folytán az alapítványi pénztári ellenőri állásra Koszorus Kálmán, az adószámtiszt állásra Siposs György választottak meg közfelkiáltással.

A rendőrbiztosi állás Horváth Józseffel töltött be.

Kisebb ügyek.

A közgyűlés tagjainak érdeklődése a választások után nagyon megesappant és az ezután következett tárgyak nagy részét a tanács javaslat alapján intézte el.

Igy gyors egymásutánban, minden megjegyzés nélkül elfogadta a közgyűlés a honvéd lovasági laktanya kibővítését és a debreczeni vásárnak az ezredéves kiállításon való bemutatására vonatkozó tervezetet.

A gyalogjárók rongálástól való megóvására vonatkozó javaslatot, Horváth István, O. Végh János, Juhász Ignác, Hajdu Gyula, Márk Endre és többek hozzászólása után a közgyűlés elfogadja.

A közgyűlés délután 2 órakor ért véget.

N A P I H I R E K.

Határidő napár.

Nagy ötébhengeres vásárnap és vásárnapok d. a. 4-6 óráig a Margit-fürdőben.

Múzeum a kollegiumban a könyvtár szakszere nyitva van vásárpontoktól 10-től 12-ig délután.

Anyakönyvtár a kollegiumban a könyvtár szakszere nyitva van délután 11-től 12-ig.

Nyilvános olvasóterem a kollegiumban, Hét óra, Szerdán és Szombaton d. u. 3-6-ig nyitva.

A kir. itélő tábla hivatalos órái d. e. 8-12-ig, a. 2-5 óráig. — Az itélő, kiadó hivatal és az orv. nyitva d. e. 9-11, d. u. 8-4 óra közt; vásárnap és vásárnap d. e. 10-11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Otthon”-a (Keresk. Akad. földsz.) Szerdán és Szombaton d. u. 5-8 óráig van nyitva.

A kezűgyógyászati egyesület első iskolai műhelyében (főreáliskola földszint) szerdán és szombaton d. u. 3-5-ig. munka tanítás folyik.

Május 22-26. Érettségi írásbeli vizsgálat az ev. ref. főiskolában.

Június 2. Könyvnyomdászok nyári mulatsága a „Margit”-ban.

Június 24. És a következő napokon szóbeli érettségi vizsgálat a főiskolában.

Aug. 6-14. Debreczeni nagy-boldogasszony napi országos vásárok következő rendben: 6-7-én bór, gyapju, méz s. b. toll, iparcikkok, gabonamétek és mindenféle termény vásár, 9-10-én ju vásár, 11-12-én se tésvásár, 12-13-án lóvásár, 13-14. baromvásár.

Október 1-9. Debreczeni dienes napi országos vásárok következő rendben: 1-3-án bór, gyapju, méz, toll, iparcikkok, gabonamétek és mindenféle termény vásár, 4-5-én juh vásár, 6-7-én sertés vásár, 7-8-án ló vásár, 8-9-én baromvásár. Nyers termények és iparcikkok a vásár egész tartama alatt árusíthatók.

— Urnapja A katolikus egyház egyik legfőbb, legfényesebb ünnepét, Urnapját ülte meg tegnap. A középkor második felében, a mikor egyes eretnekek tagadni kezdték, hogy Krisztus az oltári szentségben valósággal jelen van, a katolikus egyház szükségét látta annak, hogy az oltári szentség imádására külön ünnepet rendeljen. Ez Urnapjának az eredete. A legenda szerint Szent Juliánna lüticsi apácának víziója volt, a mikor is különös föltekart vett észre. Ezekről Isten azt mondta neki, hogy az oltári szentség ünnepének hiányát jelentik. A szent apáca közölte vízióját Róbert lüticsi püspökkel, Cantalem Jakab főesperessel és Hugo domokosrendű főnökkel, akik az ügyet megvizsgálták és ekkor a püspök elrendelte az Urnapjának megtartását. Hat évvel később 1252-ben, amikor Hugót bibornokká és pápai követé nevezték ki, Németországban is elrendelte a nap megünnepeletését. Urnapját általános ünnepé IV. Urbán pápa avatta 1264-ben, a mikor a szaracénok elől menekülve, Orvietóban tartózkodott. Ekkor történt, hogy mise közben a

pap kiöntötte a szentelt bort, a melynek minceppje emberi alakot mutatott. Ennek a esodának emlékére adta ki a pápa az urnapját ünneppé avató rendeletét, amelyet 1311-ben ötödik Kelemen pápa is megerősített. Ő határozta meg az ünnep idejét is, míg az arra vonatkozó szertartást aquinói Szent-Tamas írta meg. Nálunk 1611-ben rendelték el az ünnep megtartását. Hagyományos egyházi fényvel és pompával tartotta meg a debreczeni katolikus egyházközség Urnapja ünnepét. Zöld galyak, frissen kaszált füvek illata áradt szét a néptömegektől, ájtatos hívőktől előzőnlött átézakon. Teleki utezán, a főtéren, Kosuth és Batthányi utézakon oltárokat állítottak fel, a hol a fényes körmenet megállott, a funkcionáló lelkész felmutatta a szentséget s a katonaság diszaradata sortüzet adott. Reggel 8 órakor szent misével vette a szertartás kezdetét, amelyen fényes segédlet mellett Tárkányi Péter theresiumi igazgató pontifikált. A szent mise után megindult a körmenet a harangok zugása és a hívők ájtatos éneklése között. A menetet a róm. kath. elemi iskolák növendékei lobogójuk alatt nyitották meg. Utánok jöttek a leányiskolák növendékei, majd a gymnasiumi ifjuság. Ezután a fehérbe öltözött kis leányok, karjukon virággal telt kosarak, majd a honvédgyalogság és huszárság díszszázada, a katonazenekar, ismét fehérbe öltözött leányok olaj és rózsáakkal. Ezután vitte fényes papi kíséret mellett a szentséget Tárkányi Péter, amelyet felmutatott és amelylyel megáldotta minden oltárnál a hívő népet s a főtéren imára felállott 39. gyalogezred legénységét is.

Hajdumegye köszönő felirata Budapest székesfővárosához.

Hajdumegye legutóbb, május 16-án tartott közgyűlésén elhatározta, hogy Budapest székesfővárosához azért, hogy Kosuth Lajos hazánk nagyfiának temetését rendezte, köszönő feliratot intéz. A köszönő felirat, melyet Wessprémy Zoltán, tb. megyei főjegyző összegezett, egész terjedelmében a következő:

A székes főváros tekintetes törvényhatóságának

Budapest.

Halhatatlan emlékü nagyhazánkfia Kosuth Lajosnak világra szóló gyászünnepelek mellett végbe ment örök nyugalomra helyezése után, mint minden törvényhatóság, úgy mi is igyekeztünk tehetségünkhöz képest leróni a megdicsőült nagy férfiú drága emléke iránt érzett hazafiui kegyeletünk köteles adóját, egy dologban azonban az országos gyász alkalmából még mindeddig tartozásban maradtunk s e tartozásunk a hazafias érzelmű székes főváros közönségével szemben áll fenn.

Szent kötelességünknak ismerjük, hogy a tekintetes törvényhatóságnak köszönetet nyilvánítsunk mi is a hazafiasság magas színvonalán álló azon magasztos eszelekedéért, hogy a midőn nemzeti büszkeségünk fénylő alakja Kosuth Lajos, állami életünk jelenlegi viszonyai között országos létségen eltemethető nem volt, egy szívvel lélekkel állott elő, hogy megadja az ország nagy halottjának azt, a mit a törvényhozás az államkormányzat fontos érdekeinek szem előtt tartásával nem lehetett s bőkezű áldozat készséggel magára vállalta, a mit a magyar nemzetnek elveszett legnagyobbja iránt megtennie kellett.

Jól tudjuk, hogy a tisztelt törvényhatóság, — mely hazafiasság tekintetében rendezen kimagasló helyet foglal el, — Nagyhalathoz méltó temetés eszközésének magára vállalásakor nem számolt semmire; nem számolt a nemzet hálálája és dicséretére sem; tette azt minden érdekek, minden mellétekintet nélkül, magáért a hazafias ügyért; a halhatatlannak, elévülhetetlennek érdemeiért, a honszeretet legnemesebb érzületéből kifolyólag

Mi viszont, a midőn a tek. törvényhatóságot köszönő sorainkkal most felkeressük, azt nem pusztán udvariasságból s nem azon hittel tesszük, mintha ezzel lerólvhatónak vélnénk hálánkat a székes főváros mélyen tisztelt közönsége iránt s dicsérni akarnánk azt, a mi dicséretre nem szorult, hanem tesszük azért, mert jól esik tudomásokra juttatnunk, hogy örök hálánkat bírja a székes főváros tekintetes közönsége azért, hogy nem tekintve

semmi nehézségre, nem nézve az áldozatokat, az elhunytak nagyságához méltó végtiszteségtétele mellett az ország szívében, a Haza drága hamvai között adott örök pihenő helyet annak, a ki ezt a földet s ennek népét a legjobban szerette.

Legyen áldott ezért a hazafias székes fő város közönsége s lakossága s fogadja a tek. törvényhatóság honfiai mély hálánknak és köszönetünknek ismételt kifejezését.

Kelt Debreczenben, Hajdúvármegye törvényhatóságának május hó 16-án s folytatva tartott rendes közgyűléséből.

A vármegye közönsége nevében:

Rá s ó Gy u l a,
kir. tanácsos, alispán.

— **A kaszinó közgyűlése.** A kaszinó legutóbb tartott közgyűlésében azt a határozatot hozta, hogy a tisztújítást ujabban meghatározandó közgyűlésében fogja megtartani. Ezt a közgyűlést e hó 27-én, azaz holnapután, vasárnap délelőtt tíz órakor fogják megtartani.

— **Egyház gazdasági ülése.** Az ev. ref. egyház gazdasági bizottsága tegnap délután három órakor az egyház épületének tanácstermében, Dr. M e d v e Kálmán elnökle alatt ülést tartott, a melyen folyó ügyek nyertek elintézését.

— **Eljegyzés.** Inánesi T ó t h Aurél kir. törvényeségi jegyző eljegyezte Kasza nyit z k y Endre kedves leányát I r m a kisasszonyt. Az eljegyzés szűk családi körben történt meg, de ahhoz a rokonok, barátok és ismerősök igaz, szinte jó kívánságai fűződnek.

— **A városi kórházbizottság ülése.** Debreczen város kórházi bizottsága szerdán délután három órakor a városháza nagytanácstermében, Körner Adolf tanácsnok elnökle alatt tartott ülést. A bizottság ez ülésében az új közkórház jövő évi költségvetése képezte tárgyalás tárgyát. A költségvetés szerint a jövő évi kiadás 56460 frtra irányoztatott elő, ezekre fedezetül szolgál 112 frt, amely a kórházban elhunytak elárverezett ruháiból és más hagyatékaiból állanak. A kiadásra szolgáló összeg többi részének fedezésére szolgál a kórházi ápolási költségek, amelyek azonban hosszabb idő után s apránként folynak be és éppen azért van szüksége az igazgatóságnak a városról kért kölcsön segélyre. A kórházi bizottság ezután a még 1893-ban 85 krajczárt kitett ápolási költséget 91 kr-ra emelte fel. Tárgyalta ezután K o l o z s v á r i kapus kérvényét, aki fizetésjavítást kért. Eddigi fizetése 20 frt. volt s most 25 forintot kér. Amennyiben az ilyen fizetésjavítások miniszteri jóváhagyást igényelnek, a bizottság azt javasolta, hogy az jóváhagyásra a minisztériumhoz felterjesztessék. Több kevésbbé fontos folyó ügy elintézése után a bizottsági ülést véget ért.

— **Eljegyzés.** B u z á s Miklós m. kir. honvédfőhadnagy, B u z á s Pál főiskolai akadémiai tanár fia, eljegyezte S z é k e l y Vilma kisasszonyt, S z é k e l y Gábor bihari birtokos leányát.

— **Vesztett kutya.** Egy újabb áldozata van ismét a vesztett kutya marásnak. Szücs József 14 éves cipész tanoncot szerdán este, a mint úgy 7 és 8 óra között a csapó utcán haladt, egy gyanusnak látszó kutya megtámadta s jobb karján és lábán megharapta. Miután a kutyát elfogni s így agyonütni nem lehetett, a fiut beoltás céljából a Hógyes Endre féle Pasteur intézetbe tegnap felszállították. Jó volna, különösen a Késes-utcán a kutyák között valami kis irtást véghez vinni, mert bizony ott több már körülbelül a kutya, mint az ember.

— **Építkezési engedélyek.** A városi tanács ujabban a következőknek engedélyezte az építkezést: 2966. Gáll Ferencz 2087. tervsz. építk. 3117. Jánossy József 41 tervsz. építk. 3252 Marjai Péter 887 tervsz. építk. 3261. Fodor Lajos 3043 tervsz. építk. 3263. Grünberger Ignác 2561 tervsz. építk. 3634. Illés Gyula 305 tervsz. építk. 3639. Oláh János 2954 tervsz. építk. 3641. Szatmáry Ferencz 1380 tervsz. építk. 3649. Ossvald Ferencz 2324 tervsz. építk. 3667. Biró Armin 1624 tervsz. építk. 3689. Jelenffy Kornél — tervsz. építk. 3807. Kiss Bálint 500. tervsz. építk. 3809. Nagy Sándor — tervsz. építk.

3898. Takács Sándor 221. tervsz. építkezés. 3911. Kiss József 1700 tervsz. építk. 4002. özv. Veres Mihályné 494 tervsz. építk. 1057. Sár-vary Lőrincz 2571. tervsz. építk. 4157. Juhász József 775. tervsz. építk. 4178. Scheppel Mihály 1782. tervsz. építk. 4215. Schiff Márton 1753. tervsz. építk. 4246. Szabó József 252. tervsz. építk. A név előtt álló számok a kérvény tanácsi számát, a név után állók az építkező ház számát, tervsz. építk. tervszerinti építkezést jelent.

— **A tavaszi katonai lóosztályozás eredménye.** A tavaszi lóösszeírás foganatosítva lett és a katonai lóosztályozás — ló és szekér összeírás a következő: Bejelentetett a belső-ségen 6763 ló, a melyből 629 mén, 2972 herült és 3162 kanca, a külsőségen 2110 ló, a melyből 188 mén, 911 herült és 1111 kanca, az összes bejelentett lovak száma 8973. Az osztályozás alá vezetésből négy éven alóli kor miatt a belső-ségen 2129, a külsőségen 653, összesen 2782 ló mentetett fel. Az elővezetett lovak közül osztályoztattak a belső-ségen, mint háttas ló 452, mint hámos ló 267, a külsőségen háttas ló 590, hámos ló 365; moz-gósítás esetén a lovatási helyre elővezetendő a belső-ségen 4634 és a külsőségen 1557 ló. A megejtett lófogatok összeírásának eredménye a következő: Van a belső-ségen személyszállító egyfogat 26, kétfogat 246, teherszállító egyfogat 286, kétfogat 1240, összesen 1807 fogat, továbbá 270 ökörseker, a külsőségen van személyszállító egyfogat 3, kétfogat 39; teherszállító egyfogat 158, kétfogat 455, összesen 653 fogat és 92 ökörseker. Az összes fogat száma: személyszállító egyfogat van 29, kétfogat 285, teherszállító egyfogat 444, kétfogat 1704, összesen 2462 fogat és 362 ökörseker.

— **A Debreczeni önálló munkás betegsegélyező pénztár f. é. május hó 26-án, szombaton este 8 órakor a „Margit“-fürdő villanyvilágított dísztermében megalakulásának örömeire saját pénztára javára jótékonycélú, zártkörű táncvizalmat rendez. A rendezőség. Belépti-díj személyenkint 60 kr. Jegyek előre válthatók a pénztári irodában Kossuth-utca 22-ik sz. a., a vigalom napján este a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Zenész: Zámbo József zenekara. Józsi ételekről és italokról a vendéglős gondoskodik.**

— **Halálzás.** Egy páratlan jó édes anya elhunytát jelezük: özv. Derzsy Józsefné sz. Frank Terézia, életének 65-ik évében f. hó 25-én elhunyt, temetése vasárnap d. u. 4 órakor fog N-Várad-utca 2207. sz. háztól a szent-anna utcai temetőben fog végbemenni.

— **A Haas és Deutsch-cég Debreczenben.** Tegnap egy meglehetősen jól öltözött ur áldogált szerkesztőségünk ajtaja előtt.

Önelégületen kopogtatta botjával a folyosó márványkövét. A házbellek előtt rögtön feltűnést keltett viselkedésével.

Zsebéből kilátszott a „Debr. Ell en ö r“ tegnapi száma.

Tíz óra után beérkezett az első munkatárs, mit sem sejtve, gyújtott rá egy korrupciós szivarra, mikor az elég jól öltözött ur kopogtatott az ajtón és belépett a szerkesztőségbe.

— Deutsch vagyok — így mutatkozott be. A munkatárs meghátrált:

— Haas és Deutsch?!

— Nem! csak Deutsch,

— Mivel lehetünk szolgálatára.

— L a p o t a k a r o k v e n n i.

És gunyosan szorongatta zsebében másik kollegánk példányát.

A munkatárs végső erőfeszítésében felragadta a „M a g y a r o r s z á g“ egyik példányát.

— Ismeri ezt a lapot?

— Igen ezt is megvettem.

— A „M a g y a r o r s z á g o t“ is megvette. Kaczagi Bajzázó.

— Tehát uraságod Deutsch?

— Az vagyok.

— És megakarja venni a lapot?

— Igen.

— Tudja meg hogy ez a lap nem árucikk;

— De hiszen — felel zavarodottan

Deutsch — a másik helyi lap . . . Itt van a zsebemben.

— Haha! a zsebében! Nyomda! Metrompás! Három hasáb! Szenzáció! Megvásárolt sajtó! Külön kiadás!

— De nem értem . . . . .

— Igen. A korrupció meleg ágyában felnövekedett söpredéknek fogalma sincs arról, hogy az újság is lehet eszme, lehet magasztos eszköz, lehet . . . . .

— Tehát nem kaphatok „Debreczeni Hirlap“-ot? Nagyon sajnálom, mert most elutazom és szerettem volna az utra magammal vinni. A hirlapelárusítóknál már nem kaphattam s idejöttem egy példányért

— **Meghívó.** A debreczeni pénzügyi tisztviselők kuglizó egylete folyó hó 27-én, azaz vasárnap délután négy órakor saját helyiségében (posta épület) évi rendes tisztújító közgyűlést tart, melyre az egylet tagjait ez uton is tisztelettel meghija az elnökség.

— **A triesti általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) f. é. május hó 10-én tartott 62-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1893. évi mérlegek.**

A zárszámadási jelentéséből látjuk, hogy a társaság életbiztosítási díjtartaléka 1893. évi december hó 31-én 39.757,609 frt 91 kr-ra emelkedett, míg kár- és nyeresémi részesülési tartalékok címén 1.060,020 frt 07 kr. vezetett új számlára elő. 1893. december 31-én az érvényben volt életbiztosítási tőke összegek 162.807,927 frt 73 kr-ra emelkedtek; az életbiztosítási ágban az év folyamán bevett díjak 6.715,576 frt 28 krt tettek.

A tűz- és szállítmány-biztosítási ágakban a díj- és illeték bevétel 10.388,780 frt 65 kr. volt, miből 2.729,196 frt 46 kr. mint díjtartalék és 996,191 frt 01 kr. mint kártartalék lett minden tehertől menten a jövő évre átvitelezve. Az 1893. december hó 31-én érvényben volt biztosításokért a jövő években esedékesé váló díjkötelezvények összege 29.399,787 frt 58 kr-ra emelkedett.

Károkkért az 1893-ik évben 9.302,328 frt 93 krt. fizettek ki. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kárfizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 262.401,706 frt 51 krnyi igen is tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből hazánkra 49.265,865 frt 80 kr. esik, melyet a társaság 154,321 káresetben fizetett.

Az értékpapírok árfolyam ingadozása fedezetére alakított tartalék 1893. december 31-én 1.190,544 frt 33 krt tett ki, dacára annak, hogy a sorsolás alá eső és a névértékükön bevaltható értékpapírok csakis névértékükön vétettek fel a mérlegbe, míg a nyereség tartalék alapszabályszerű mérvében, a részvénytőke fele összegében, vagyis 2.625,000 frtban, az ingatlan tartalék 1.289,480 frt 92 krnyi összegben s végre a kétéves követelések tartaléka 80,000 frttal tartatott.

A társaság biztosíték alapjai az ideai átutalások folytán 49.162,470 forint 81 krról 54.990,003 frt 34 kr-ra emelkedtek és következőképen vannak elhelyezve:

1. Ingatlanok és jelzálog követelések	8.747,260 frt 73 kr.
2. Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök	3.909,510 „ 96 „
3. Állampapírokra adott kölcsönök	36,170 „ 92 „
4. Értékpapírok	34.450,046 „ 52 „
5. Tárca váltók	528,064 „ 60 „
6. Folyó-számlák (Adósok a hitelezők követeléseinek levonásával)	1.214,319 „ 82 „
7. Készpénz az intézeteknél és bankoknál	2.429,629 „ 79 „
8. A részvényeseknek biztosított adóslevelei	3.675,000 „ — „
O. é. 54.990,003 frt 34 kr.	

Ezekből több mint 15 millió magyar értekekre esik.

Az elért 812,185 frt 13 krnyi tiszta nyeresémből a társaság osztalékul részvényenkint 120 frtot aranyban, vagyis 300 frankot fizet.

Törvénykezés.

A h. bősörményi takarékpénztári sikkasztás.
Debreczen, máj. 25.
III. nap.

Elnök megnyitván az ülést, felhívja Lévay Márton h. bősörményi ügyvédet legközelebb tett vallomásának kiegészítése és illetve folytatására. — Lévay Márton a legközelebbi napon tett vallomását kiegészítve előadja, hogy egy ízben alkonyatkor bement a pénztárba s ott találta Fuchsot Kovácsot, a mint a hivatali szolgálójával egyetemben az intézet pénztárát olvasták s ekkor ő kijelentette Fuchs előt, hogy ha ez még egyszer megtörténik, jelentést tesz. —

Dr. Kardos S: Milyen embernek ismerete ön Fuchsot?
Tanu: Gyakran fordult meg a fogadóban s hallomásból tudom, hogy Kovács Endre szeretett kártyázni s magát muzsikáltatni.

Szakértő: A kérdésben forgó Fazekas-féle 371 frtos váltóval is helytelen könyvelés következtében lett az intézet megkárosítva.

V. csoport.

Biró Sándor 350 frt. váltója, melyet a lejárati napon 400 frtra egészítették ki, akkor úgy tüntették fel, mintha az egészben kifizetett volna, de tényleg csak 50 forint lett kifizetve, s így a 350 frt elsikkasztott.

Kovács E: En a pénzt fel nem vettem s így el sem költöttem, s a könyvelésre vissza nem emlékezem.

Fuchs: En a pénzt el nem sikkasztam a pénz levitelezést nem szándékosan hagytam ki.

Szabó G. Sándor több ízben volt napi biztos az intézetnél, ő a könyveléshez nem ért s mindig a pénztárnok utasítása szerint járt el. — En a könyvvezetéshez nem érttem én azt tettem, amit parancsoltak nekem, ezt a 350 frtot azért húztam ki, mert azt mondták, hogy a könyv csak így egyezik. —

Uzonyi Imre 130 frtos váltója, mely a pénztárból állítólag eltűnt. E váltót a lejárati könyvbe Karap Imre vezette le, de a pénztári naplóban bevételezve nincs.

Karap Imre: bizonyosan tévedésből irtam be.

Uzonyi Imre 58 éves ref. családos. A h. bősörményi takarékpénztárnál voltak több rendbeli váltóim de 130 frtos váltóm nem volt soha.

Fuchs: Ez összeget én Uzonyi urnak megszavazás nélkül adtam a pénztárból.

Uzonyi: Ez nem igaz!
Kovács: Ugy emlékszem, hogy Fuchs és tanu között volt valami összeköttetés. mindhárom r. vádolt kijelenti, hogy ha az Uzonyi aláírása hamisítva lett volna, okvetlen felismerték volna. —

Viészleszámitolás.

1888 máj. 15-én mint küldemény a hazai első takarékpénztárhoz, 2000 frt van kitüntetve s ez összegnek nyoma a másoló könyvben nincs.

Kovács: Ezt nem tudom, hogy van, itt valami tévedésnek kell fennforogni. — A pénzt azonban rendszerint én expedáltam.

Fuchs A: En a könyvvezető lemondása szerint adtam ki s tettem kiadásba ez összeget.

Kovács E. En ilyenre őt soha sem utasítottam.

Kiadó bolthelyiség.

Kossuth utca 22. szám a házban levő bolt helyiség minden órán kiadó.

Ertekezhetni ugyanott.

Már f. év június hó 21-én lesz az oly annyira kedvelt

2 forintos

ALLAM-SORSJEGYEK

huzása,

Főnyeremény: 60.000 frt.

Nagyobb vétel által azon helyzetben vagyok, hogy ezen 2 frtos sorsjegyeket csak 1 frt 80 krért a nagyérdemű közönségnek rendelkezésére bocsájt-hatom.

Szives megrendelést mielőbb kérve, vagyok teljes tisztelettel

Debreczen. 1894. május 25.

K. J.,

lottó-gyűjtőde irodája, főpiacz,
Teleky-utca sarkán.

Helyiség változtatás.

A cs. és kir. szab. osztr.

PHÖNIX

biztosító társaság

iroda helyiségét

folyó évi Május hó 1-én
Piacz-utczára a BIEDERMANN-palota
első emeletére helyezte át.

BIKSZÁD

gyógyfürdő

Szatmár-megyében.

Megnyitás: május 15-én.

Ezen égvényes, konyhasós savanyuviz, kitünő hatásu heveny és idült gyomor és bélhurutban, a légzőszervek hurutos bántalmiban, máj- és epebajokban. vese és a húgyhólyag betegségeiben.

Ezen évben nagy átalakulások történtek, úgy a fürdőben, ivó-, fürdő- és belélegző gyógymód alkalmaztatik. Savó-kura, hidegviz gyógyintézet, zuhanyok, a betegek szórakoztatásáról kellőleg van gondoskodva. Kitünő élelmezésről ez évadban, valamint a jövőben is, azáltal lett gondoskodva, hogy szerződtette

a budapesti „Pannonia“ szálloda főszakácsát

Lukács Ferencz urat,

a kinek országos jó hirneve, minden tekintetben nemcsak biztosítékot nyujt, hanem a legmagasabb igényeknek is képes lesz megfelelni.

Vasuti állomás: Szinyér-Váralja és Técső, hol alkalmas kosik kaphatók; bármely állomástól 2 és fél óra alatt el lehet érni a fürdőt.

Helyben fürdőorvos és posta.

Főraktár:

Debreczenben, GERÉBY FÜLÖP czégnél.

Gyógyfürdő igazgatóság.

1940. tk. III.
1894.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kiss Sándor végrehajthatónak, Kocsis János és neje végrehajtást szenvedők elleni 188 frt. 237 forint 38 kr. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a debreczeni kir. törvényszék (a derecskei kir. jbiróság) területén levő Monostor-Pályiban fekvő, a m. pályai 46. sz. tkvben A + 38 hrsz. a. foglalt ingatlanra az árverést 400 forint — kiban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan, az 1894. évi június hó 18 ik napján délelőtt 9 órakor, a monostor pályai község házánál megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 40 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § aban jeizett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én, 3333. sz. a. kelt ig. min. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Debreczenben, 1894. évi márczius hó 10 ik napján.

A debreczeni kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Nagy Károly,
kir. tszki bíró.

